

ע"פ 8376/15 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8376/15

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. פלוני

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 25.10.2015 בתפ"ח 26553-12-14 שניתן על
ידי כבוד השופטים: ר' כרמל, כ' מוסק וס' רנר

תאריך הישיבה: כ"א בתמוז התשע"ו (27.7.2016)

בשם המערער: עו"ד טל גבאי; עו"ד קרן גורן

בשם המשיבים: עו"ד מירי קולומבוס

פסק-דין

השופט ס' ג'ובראן:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, כ' מוסק וש' רנר) בתפ"ח 26553-12-14 מיום 25.10.2015, במסגרתו הושת על המערער עונש של 11 שנות מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע; ופיצוי למתלונן בסך 60,000 ש"ח.

כתב האישום והכרעת הדין

2. המערער הורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 16 (שתי עבירות), לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין; ותקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.11.2014 בשעה 12:10 לערך, הקטין - יליד שנת 2006, צעד לעבר ביתו, כשלפתע הגיע המערער, אחז בידו והורה לו לבוא עמו "לראות משהו". המערער הוביל את הקטין לביתו, הכניס אותו לאחד החדרים וסגר את הדלת. המערער השכיב את הקטין על המיטה, נשכב מעליו והכניס את לשונו לתוך פיו. לאחר מכן, המערער הפשיט את הקטין מבגדיו, התפשט בעצמו ועלה על הקטין. הקטין שאל את המערער מתי יוכל ללכת והמערער הורה לו להפסיק לשאול שאלות. אז, נשכב המערער על גבו והורה לקטין לעלות עליו. הקטין החל לבכות ובתגובה המערער סתם את פיו ואפו, וגרם לו לקושי בנשימה. בשלב מסוים המערער שאל את הקטין אם הוא צריך להתפנות, ומשזה השיב בחיוב המערער לקח אותו לחדר האמבטיה והורה לו להטיל את מימיו לתוך פיו. הקטין עשה כן, וכשסיים המערער היכה אותו. לאחר מכן, המערער מרח שמפו על גופו של הקטין ועל גופו שלו, נעמד והורה לקטין למצוץ את איבר מינו. בהמשך לכך, המערער החדיר את איבר מינו לפיו של הקטין. לאחר מכן השניים חזרו לחדר והתלבשו, והמערער שוב היכה את הקטין בחוזקה. לאחר שכבר היה לבוש, המערער פתח את חגורת מכנסיו, הוציא את איבר מינו והחדיר אותו לפיו של הקטין, תוך שהוא מורה לו למצוץ אותו. בהמשך המערער הוביל את הקטין לסלון הבית, הושיב אותו על הספה והתיישב עליו למשך מספר דקות. במהלך ביצוע המעשים המערער הזהיר את הקטין ש"אוי ואבוי" לו אם יספר לאיש על שעשה לו.

גזר הדין של בית המשפט המחוזי

3. ביום 25.10.2015 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המערער. בגזר דינו, בית המשפט המחוזי עמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות, על הנסיבות הקשורות בביצוען, ועל מדיניות הענישה הנהוגה בהן. באשר לפגיעה בערכים המוגנים, נמצא כי המערער פגע במעשיו בערך של הגנה על שלומם, גופם ונפשם של קטינים. בית המשפט המחוזי ציין כי הפגיעה בערכים אלו מהווה נדבך בסיסי ויסודי הדוחק מעל שיקולים אחרים. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, בית המשפט המחוזי התייחס לשורת הנסיבות לחומרה בעניינו, וביניהן: שליטתו של המערער במעשים; התכנון שקדם להם; פער הגילאים בין המערער לבין הקטין; והעובדה שהמערער הבין את מעשיו ויכול היה להימנע מהם. עוד ציין בית המשפט המחוזי את הפגיעה הנפשית הקשה שסביר שנגרמה לקטין. לבסוף, בית המשפט המחוזי בחן את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מין שנסיבותיהן דומות, והדגיש כי בעבירות מין המבוצעות בקטינים נהוגה מדיניות ענישה מחמירה, ולעיתים אף בלתי מתפשרת. על יסוד האמור, בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות יחדיו על בין 9 ל-16 שנות מאסר בפועל.

4. על מנת לקבוע את העונש המתאים למערער, בית המשפט המחוזי בחן את נסיבותיו האישיות של המערער

עמוד 2

שאינן קשורות לביצוע העבירה. בית המשפט המחוזי מצא כי לזכותו של המערער ניתן לזקוף את הודאתו במעשים ואת החרטה שהביע עליהם; גילו הצעיר (25); היעדר עבר פלילי; ואירועים שיתכן ואירעו בעברו והייתה להם השפעה עליו. על סמך שיקולים אלו, בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של המערער כאמור בפסקה 1 לעיל. מכאן הערעור שלפנינו.

נימוקי הערעור ותשובת המשיבה

5. המערער טוען בערעורו כי בית המשפט המחוזי הטיל עליו עונש החורג מעבר לעונש הראוי בנסיבות העניין, ועל כן מבקש הפחתה משמעותית בעונשו. לשיטתו, בית המשפט המחוזי שגה בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו, וזאת משום שהסתמך על שלושה פסקי דין בלבד – אשר נסיבותיהם חמורות משלו, מה שהוביל אותו לקביעת מתחם עונש המחמיר עמו יתר על המידה. בעניין זה, המערער מדגיש כי בפסיקה עליה הסתמך בית המשפט המחוזי הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות מלא, להבדיל מהמקרה דנן שבו הוא הודה כבר בתחילת הדרך במעשיו ולקח עליהם אחריות. המערער מוסיף וטוען כי, לדידו, קיימת חשיבות מכרעת בתיקי עבירות מין בקטינים למניעת העדתם של הקורבנות, ועל כן ראוי שההודאה בתיקים אלו תזכה בהקלה בעונש. על כן, לעמדתו, לא היה מקום להתבסס על פסקי דין בהם נוהל הליך פלילי מלא. בנוסף לכך, לטעמו של המערער, בית המשפט המחוזי לא התחשב דיו גם בשיקולים אשר היו עשויים להטות את הדין לקולה במסגרת מתחם העונש שקבע, וביניהם נסיבות חייו הקשות, פוטנציאל שיקומו הגבוה, ונסיבותיו האישיות המורכבות – אשר עליהן ניתן ללמוד גם מחוות הדעת הפסיכולוגית שנערכה בעניינו.

6. המשיבה, מנגד, טוענת כי יש לדחות את הערעור. לעמדתה, הן מתחם העונש שנקבע והן העונש שנגזר לבסוף על המערער הולמים את נסיבותיו החמורות של המקרה, ומהווים איזון ראוי בין מכלול השיקולים הרלבנטיים המתקיימים בעניינו של המערער. המשיבה מדגישה כי המדובר במעשיו שניצבים ברף העליון של החומרה בעבירות מין בקטינים, כאשר המערער, למעשה, כלא את הקטין בביתו במשך דקות ארוכות, וזאת כדי שיוכל לבצע בו עבירות מיניות, להפעיל כלפיו אלימות ואף לאיים עליו שלא יספר על המעשים. כמו כן, המשיבה מצביעה על הפגיעה העמוקה שהותירו המעשים בנפשו של הקטין, ואשר עליה ניתן ללמוד גם מתסקיר נפגע העבירה שהוגש בעניינו.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי ובנימוקי הערעור, ולאחר שמיעת הצדדים בפנינו, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות. הלכה ידועה היא שערכאת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבעה על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם העונש שנגזר חורג במידה רבה מרמת הענישה הנוהגת או הראויה במקרים דומים (ראו: ע"פ 2715/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.9.2015); ע"פ 5767/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 90 (16.6.2015); ע"פ 5500/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.11.2014)). אנו סבורים כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם המקרים המצדיקים התערבות, כפי שיוהר להלן.

8. בית משפט זה עמד לא אחת על כך שמדיניות הענישה בעבירות מין צריכה להיות מחמירה, ולבטא הן את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לנפגעי עבירות אלה (ע"פ 8031/13 שדרין נ' מדינת ישראל, פסקה 38 (22.7.2015); ע"פ 5949/13 שרחה נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (17.3.2014)), והן את האינטרס הציבורי בהרתעתם של עברייני מין פוטנציאליים (ע"פ 7660/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (17.9.2015); ע"פ 2848/14 סיגר נ' מדינת ישראל, פסקה 40 (12.11.2014)). דברים אלו נכונים ביתר שאת עת עסקינן בעבירות מין המבוצעות בקטינים, המתאפיינות

בניצול פערי הכוחות האינהרנטיים בין הבגיר לקטין, תוך ניצול תמימותו הטבעית של הקטין לשם סיפוק יצריו של הפוגע. אף הנזקים הנגרמים מעבירות אלה נוטים להיות חמורים יותר, שכן הן מותירות בנפשו של הקטין צלקות עמוקות, שעה שטרם התגבשה אישיותו באופן סופי (ע"פ 6315/16 יאסר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (29.2.2016); ע"פ 5117/13 ימר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.11.2014)). על כן, הכלל הנוהג בפסיקת בית משפט זה הוא שבמקרים של עבירות מין בקטינים יש לנקוט ביד קשה ומרתיעה, שיהא בה כדי להעביר מסר ברור כי הנוטלים לעצמם חירות לפגוע בקטינים צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים (ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.11.2015); ע"פ 5998/14 מדינת ישראל נ' פלוני (2.7.2015); ע"פ 4146/14 פלוני נ' מדינת ישראל (29.6.2015)).

9. במקרה שלפנינו, דומה כי אין צורך להכביר במילים על חומרת מעשיו של המערער, אשר ניצל את פערי הכוחות בינו לבין הקטין עת פיתה אותו בעורמה לבוא לביתו, שם ביצע בו שורה של עבירות מין, תוך שהוא מתעלם מבקשותיו ללכת הביתה. המערער אף הפעיל אלימות כלפי הקטין, ואיים עליו שמא יספר למישהו על שארע. חומרתם הרבה של מעשי המערער מחייבים, בהתאמה, תגובה עונשית מחמירה, ואנו סבורים כי העונש שהשית עליו בית המשפט המחוזי מבטא היטב חומרה זו. משכך, ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת, אין בידינו לקבל את טענות המערער כי מתחם העונש שקבע בעניינו בית המשפט המחוזי מחמיר עמו יתר על המידה. כמו כן, נחה דעתנו כי העונש שנגזר על המערער בתוך המתחם הוא עונש ראוי, המאזן היטב בין מכלול השיקולים לקולה ולחומרה המתקיימים במקרה שלפנינו, לרבות נסיבותיו האישיות של המערער הנזקפות לזכותו. ודוק, על המערער נגזר עונש של 11 שנות מאסר – על הצד הנמוך של מתחם העונש שנקבע, ודי בכך כדי לדחות את טענותיו כי בית המשפט המחוזי לא התחשב דיו בנסיבותיו המקלות. במצב דברים זה, לא מצאנו כי יש מקום להתערבותנו בעונש שהושת על המערער. אשר על כן, דין הערעור להידחות.

10. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ד באב התשע"ו (18.8.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט